

Tað var serliga, tá ið vit komu út í smørru bygdirnar í stiftinum, har prestur annars ikki kom so ofta, at okkum møtti stórir blíðskapur. Nakrar av hesum kirkjunum í prestagjaldinum vóru bara undir einum træi

Havstein Klein, sandsprestur, uttanfyri kirkjuna á Sandi

MYND: PETUR E. POULSEN

eg út ikki vegna veður, men tað eydnaðist 3. sunnudag í advent, sum var seinasta sunnudag. Jóladagarnar eri eg á skift í kirkjunum í Sandoyinni, sigur Havstein Klein.

Prestur er vanliga ikki í Stóru Dímun ella í Skúvoy á jolum.

Føst siðvenja

Hann vísir á, at tað er sera siðbundið í Sandoyinni, í hvørjum kirkjum prestur er jólaaftan, jóladag og annan jóladag.

– Eg havi hildið fast við ta siðvenju, ið hevur verið her í nógv ár, og sum Jákup Reinert Hansen, fyrrverandi prestur, eisini nýtti. Jólaaftan eri eg altíð í Húsavík og á Sandi, jóladag eri eg í Skálavík og Skopun, og annan jóladag eri eg í Dali. Fólk halda fast í hesa siðvenjuna, og eg havi ikki vilja broytt hana, sigur prestur.

Jákup Reinert Hansen býr í oynni, og hann hevur eisini onkrar gudstænastur á jolum.

Havstein Klein vísir eisini á, at tað eru nógvir aðrar siðvenjur, ið hava við jólni at gera. Til dømis verður prestur vanligi biðin at siga nøkur orð, tá ið jólatræið í teimum ymisku byggunum í oynni verður tendrað. Eisini verður prestur biðin, tá ið eldrafeløg og onnur hava jólahald.

Nógv at gera

– Jú, tað er nógv at gera hesa tíðina. Eg hevði jólagudstænastu í Skopunar kirkju týsdagin fyri øll barnagarðsbørnini í oynni. Tað má vera lættari, tá ið tað er fyri børnum, og tá nýtti eg nakað av myndum, fyri at fáa boðskapin fram. Nøkur av børnunum gingu luciagongd, og nøkur sungu eisini sálmarnar. Eitt barn er føtt í Betlehem og Eitt fjós og ein krubba. Tað var hugnaligt. Í gjárkvøldið var jóla-konsert, og í dag verður jólagudstænasta fyri øllum skúlabørnunum í oynni. Tað er eisini hugnaligt at vera saman við teimum, sigur Havstein Klein.

Trý ellisheim og eldrasambýli eru í Sandoyinni, og á øllum teimum hevur prestur jólagudstænastu. Tey eru Skerið í Skopun, Árgarður á Sandi og Gerðisgarður í Skálavík.

– Eg havi longu verið og havt jólagudstænastu á teimum trimum heimunum. Tað er eisini gott at koma út til teirra, sigur Havstein Klein.

Umframt allar gudstænasturnar og aðrar uppgávur, kann prestur eisini fáa aðrar óvæntaðar uppgávur.

– Viðhvørt kemur onkur jarðarferð inn í millum. Vit vita ongantið frammanundan, nær hon kann koma. Men tað er eisini gott at kunna geva troyst

í eini truplari tíð, sigur sandsprestur.

Tónleikaáhugaður

Eitt av áhugamálum hjá sandspresti er sangur, og hann er við í tveimum kórum. Tað eina er Sandoyar ungdomsskór, sum hevur sungið í nøkur ár, og hitt er eitt nýtt kór hjá Súsannu Brattaberg.

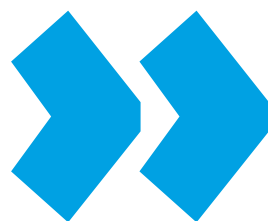
– Eg kundi hugsað mær at fingið nýggja kórið at sungið á jolum, men kórið má nokk búast meira, so fólk mugu biðja eitt sindur enn, áðrenn tey sleppa at hoyra kórið framføra, sigur Havstein Klein.

Sandsprestur spælir bæði klaver og urgu, eins og nakrir aðrir prestar í landinum, og tað kann eisini vera hent til ymsar kirkjuligar handligar.

– Tað eru urguleikarar í øllum kirkjunum í oynni, men um tað berst onkrum frá, og tað ikki eydnast at fáa onkran annan, so havi eg onkuntíð spælt. Tá ið tað er gudstænasta á einum av ellisheimunum ella eldrasambýlunum, havi eg eisini ofta spælt undir til sangin.

Familjuhugni

Havstein Klein og familjan, sum telur konuna og fyra børn, hava vant seg við siðvenjurnar á Sandoyinni viðvíkjandi jolum. Fimm ár eru síðani, hann gjørdist

Jólaaftan eri eg altíð í Húsavík og á Sandi, jóladag eri eg í Skálavík og Skopun, og annan jóladag eri eg í Dali. Fólk halda fast í hesa siðvenjuna, og eg havi ikki vilja broytt hana

prestur á Sandi, og familjan býr í søguríka prestagarðinum í Todnesi á Sandi.

Sjálvt um prestur hevur nógv at gera á jolum, so er eisini høvi at halda jól sum familja.

– Familjan kemur við til fyrru gudstænastuna, eg havi jólaaftan. Tá ið eg komi heim frá seinni gudstænastuni, er mat-

urin á borðinum. Vit eru von at eta dunnu jólaaftan. Aftaná lesa vit jólaevangeliið og biðja eina bøn. Síðani fáa øll sínar gávur. Aftaná eta vit rialamande. Eg hyggi ofta eftir messuni í katólsku kirkjuni á midnátt, sigur Todnesprestur.

Kona prestin, Beinta Tumm-asardóttir Klein, hevur eitt arbeiði, har hon av og á má arbeiða á jolum.

– Konan er sjúkrarøktarfrøðingur og arbeiðir innan eldraøkið á Sandoyinni. Tey einu jólni var hon til arbeiðis jólaaftan á ellisheiminum á Sandi. Tað árið hildu vit øll familjan jólaaftan saman við teimum eldru á ellisheiminum. Vit lósu jólaevangeliið, sungu og hugnaðu okkum saman. Tað var eitt gott kvøld, sigur Havstein Klein.

Kvirdagur í januar

Prestur hevur eisini fleiri uppgávur eftir jól og á nýggjárinum.

– Tað eru fleiri gudstænastur, jólahald og onnur tiltøk. Soleiðis er tað á hvørjum ári. Tá ið vit koma nakað út í januar mánað er tað friðarligari. Soleiðis er hjá øllum prestunum. Í januar fara prestarnir til kvirdagur á Viðareiði, og tað er gott eisini at kunna vera saman í tøg, sigur Todnesprestur.

FRANTS@SOSIALURIN.FO